

Copyright: Christian Lemmerz

Christian Lemmerz: Dopo la Storia

Jeg har valgt værket, fordi det er enkelt. Jeg synes, de to marmorhoveder alligevel har meget farvespil, den ene virker lidt mere rødlig i lyset, selv om det ikke er noget man ser med det blotte øje. Titlen betyder også noget, "Efter historien" - det er som om man starter forfra. Det er godt nok at man engang imellem at visker tavlen ren og starter forfra. Jeg har det selv med at tænke i farver hele tiden., - det skal være stærkt, det skal være anderledes. Men det behøver det jo ikke, - Det tiltaler mig også at det er et værk, man selv skal tænke videre til. Lige når man ser det, tænker man, - nå ja, det er bare det. Men hvorfor er det kun det?! Den hvide farve forbinder man også med renhed: man starter forfra, det hele skal være rent.

Anja

Copyright: Christian Lemmerz

Christian Lemmerz: Psyke 1-3.

Dette værk siger mig noget, fordi det er lyst, og fordi det har noget at gøre med sjælen. Man ved jo ikke hvordan sjælen ser ud, så den kunne også ligne noget andet. De tre former kunne minde om en tornado, en snurretop og en bikube. Men der er tre, og tre er jo et magisk tal. Det kunne også have at gøre med psykisk syge, - for den lyse farve er også hospitalets, sengetøjets. Men samtidig står den lyse for det positive, - hvis han f.eks. havde lavet den midterste sort, kunne det have været den onde sjæl. Men de rundede former virker positive, der er en opadstigende bevægelse, som om sjælen flyver. Det kan være, at formerne er hule, men det kan også være der er noget indeni. Det må man selv gætte sig til, - jeg har ikke set efter, om de er lukkede foroven.

Karen

Copyright Michael Kvium

Michael Kvium U.T. Skulptur med barn og kranium

Jeg synes skulpturen er pæn, og den viser nærmest starten og slutningen på et liv, med den lille dreng og kraniet. Det er derfor, jeg har valgt den. Skulpturen minder også om, at man skal tænke sig om før man er død. At man skal lege, mens man er lille, i stedet for at arbejde hele tiden - for lige pludselig er det forbi. I virkeligheden er der ikke ret langt mellem de to, de er nærmest forbundet. Men når skulpturen ikke har en titel, er der også mange andre måder, man kan se den på.

Simon

Kirsten Ortwed: Risks Run. 1997

Jeg kan godt lide at der er skelnen mellem liv og død, som her med det sorte og det hvide, hvor det sorte er det døde og det

hvide er liv. For mig er det en hospitalsseng og en stol til den besøgende. Indeni den sorte døde form er der ubehagelige spidser, mens de hvide livsformer er mere runde. Men så skulle stolen jo egentlig have de modsatte farver - for den der sidder ved en patient er jo ikke døende, som den der lå i sengen måske er. Man ligger også i hvidt, i hvide lagner i en kiste. Den del af skulpturen, der har hjul, er måske den, der løber en risiko som titlen siger, - for den er på glatben, alt kan ske når der er hjul under. Det andet stativ står derimod sikkert, det kan i hvert fald ikke vælte. Men det er ikke en seng, man hviler godt i, med de spidse former.

Malene

Michael Kvium: Morgen. 1985

Copyright Michael Kvium

Jeg synes han virker lidt bekymret. Rammen udenom viser hans tanker, der bare flyver rundt, de er forvirrede. Men nu når jeg tegner billedet, ser jeg at væggen bag ham er helt tom, og gulvfladen foran er et stort virvar. Det havde jeg ikke lagt mærke til i første omgang. Jeg er ikke så meget for den lyserøde og røde farve, men den passer til billedet, den udtrykker følelser. Den røde ramme med figurerne virker som sorg, smerte, og selv virker han også nedtrykt, han ser ned for sig, ned på sit underliv. I rammen over hans hoved er et vækkeur: klokken er otte, det er tid at stå op. Jeg tror det er en teenager, der oplever udvikling, - men kropsligt virker figuren meget voksen. Jeg ved ikke rigtigt, om jeg synes det er et behageligt billede. Man vil kunne få meget forskelligt ud af det.

Louise S.

Erik Sievert: Landskab ca. 1926

Jeg synes det er et pænt maleri, med pæne farver. Det forestiller en meget lille by, hvor der ikke bor særlig mange mennesker. Lidt ude på landet. De eneste mennesker på billedet er en mor og et barn, hun med en kurv i hånden og barnet med en kælk, - det er et vinterbillede, med lidt sne på tagene, og nøgne træer. Stemningen er måske lidt trist, for der er mørke vinduer og døre og kun de to mennesker, og billedet er ikke malet rigtigt tydeligt, vejen f.eks. er malet med en meget bred pensel. Og han har sagt, så, nu er det godt. Himlens farve er ikke helt normal, måske er det morgen med den gule himmel der skinner ned gennem skyerne, og himlen er meget lyseblå med lidt rød i. Man kan ikke helt se, om det er himmel eller en bakke, det må man selv afgøre. Det har været svært at tegne med perspektivet, det har drillet meget.

Camilla

Michael Kvium: Kødoglobbillede nr. 2.

Jeg har valgt billedet på grund af den røde farve og det, der minder om sammensatte legemer indeni, det ser godt ud

Copyright Michael Kvium

sammen. Man genkender noget, - man kunne forestille sig, at den form, der binder de to dele sammen, kunne være et ben eller et knæ, og den øverste del kunne være en hjerne, en lever, en mavesæk eller tarme. Det kunne godt være menneskedele, i hvert fald noget levende.

Hvis man ser på motivet, vil man ikke kalde det et smukt billede. Billedets titel Kødogblod passer godt ind i rammen, der er lortebrun. Selve billedtitlen står på et fint lille messingskilt på rammen, som på ældre billeder. Nutidige billeder plejer ikke at have den slags skilte.

Henrik

Copyright Michael Kvium

Michael Kvium: Kødogblodbillede nr. 1

Jeg synes hans billeder er utroligt interessante, de virker så provokerende. Dette billede fangede mig rigtig meget, med den røde farve og tanken om, hvad hans mening har været med at male det. Hvilke tanker har han selv haft, mens han har lavet det? Jeg tror, det er indvolde af en art, det første jeg tænkte på var noget dyrisk, f. eks. en hestemave eller en komave f.eks. Den virker for stor til at kunne være fra et menneske. Jeg synes, han laver mange ting, som andre ikke beskæftiger sig så meget med. Jeg kunne godt tænke mig at se ham, for jeg har fået at vide, at han ser helt almindelig ud, slet ikke som en, der kunne finde på at male sådan noget. Jeg synes rammen er utrolig flot, men umiddelbart synes jeg ikke den passer til, - selvom den brune farve også er meget kropslig. Det lille messingskilt synes jeg også gør et eller andet ved billedet, - det får det til at virke som et ældre maleri i gulddramme, selvom selve billedet ikke er det. Jeg bryder mig ikke meget om det indvoldsagtige, men billedet som helhed med den røde farve, rammen og det lille skilt synes jeg er rigtig flot.

Signe

Ola Billgren: Drømmen

Det er det billede, jeg synes er det flotteste i museet, og som jeg får mest ud af. Den røde farve siger en hel del, den er symbol på mange forskellige ting som kærlighed, mod, blod, - ja, mange ting. Det er en stærk og kraftfuld farve, det mener kunstneren også selv, og det har også fascineret mig. Men egentligt forbinder jeg ikke den røde farve med billedets titel. Noget drømmeagtigt forbinder jeg mere med blå. Måske ligger hun og drømmer hen over skakspillet, eller måske ligger hun og tænker over hvad hendes næste træk skal være? Jeg ville nok have kaldt billedet noget andet, måske *Spillet*, - Den røde farve ligger ovenpå og slører noget andet, næsten som et fotografi. Det er et billede, der siger meget, netop fordi der er de forskellige lag.

Louise J

Ola Billgren. Hotelværelse. Madrid.

Jeg synes det er helt specielt. Det har jo titlen Hotelværelse i Madrid. Det var der ikke mange i gruppen der kunne se, de syntes det var én der sad og spillede klaver. Det så jeg også først, men nu da jeg er gået i gang med at tegne det, kan jeg få øje på to senge. Men det er svært at tegne, fordi der næsten ikke er andet end den røde farve. Sådant et hotelværelse ser lidt trist ud, det får mig til at tænke på én, der er forladt, Det forbinder man ellers ikke med den røde farve, det er snarere kærlighed, mod, ja dramatiske ting, som også kunne foregå i det hotelværelse. Men ikke her, det virker meget tomt. Men det er ikke et billede, man bliver hurtigt færdigt med. Det pirrer fantasien, man må selv tænke med.

Henriette

Dokoupil: Leaving Home II. Cambodia

Jeg synes det er flot i farverne, selv om det er så mørkt, og jeg kan godt lide motivet. Det forestiller mennesker, der flygter, og de ser meget ulykkelige ud, - og det er rigtig godt malet. Man kunne også forestille sig, at der en dag kom krig her, så man selv var nødt til at flygte. Og man kan også selv føle sig fremmed. Grunden til at farven er så flot, er at han har malet det på en helt speciel måde, med soden fra et stearinlys, derfor bliver formerne bløde og uldne. Men det er et motiv, der kunne være hentet fra det virkelige liv.

Louise G.

Michael Kvium: Monstrøst maleri. 1997

Jeg har valgt billedet her, fordi det er sejt. Med den lange form, og inde i klumpen af kruseduller er det som små mennesker, eller måske to mennesker, der ligger med ryggen mod hinanden. Det kunne også minde om små børsteorm, men det er i hvert fald noget organisk - det kunne godt være et monster foster. Det er godt malet, og selv om det er mørkt i farven, kastes der nogen steder kastes lys på slangeformen.

Lotte

Cronhammar: Fra blonden mellem Rødt og Sort.

Jeg synes skulpturen er flot på en anderledes måde. Den er både flot med fjerene, der er som en stor ørn, og med slangerne, som kan virke skræmmende. Det giver en god effekt, at der er begge dele. Den er også lavet af knogler, det er alt sammen usædvanlige materialer, men netop derfor er den god. Det ville slet ikke være det samme, hvis den var lavet af andre materialer, f.eks. i marmor ville man ikke kunne få den sorte og grå farve frem på denne måde. Skulpturen virker skræmmende, for det første man ser er ålen med de skarpe tænder, og bagefter ser man så vingerne, der minder om en slags maske, en heksedoktor maske. Man kommer til at tænke på noget rituelt, måske en stamme i Sydafrika. Den kan forestille flere forskellige ting, ålen

kan ligne en slange, og knoglerne et kranium, måske fra en okse. Men materialerne er ikke så ulækre, når man først ser nærmere på den.

Mikkel

Jeg har valgt skulpturen, fordi den er lavet af spændende materialer som knogler, ål og fjer, der er sat sammen på en speciel måde. Det er helt anderledes materialer at bruge til en skulptur. Jeg synes ikke den forestiller noget som sådan, men den er lidt uhyggelig, f. eks. den måde ålene er fremstillet med skarpe tænder, der får den til at se arrig ud. Jeg kan ikke rigtig se nogen mening med titlen, kun at farverne sort og rødt jo findes i skulpturen, - den røde pil peger lige ud mod os. Det er kraftige farver, den sorte er lidt uhyggelig, den røde minder om blod.

Tonny

**Udstilles på Horsens Kunstmuseum 5.
februar-5. april 1999**